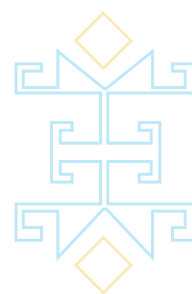

วิธีออกแบบ การประเมินผลกระทบ ของโครงการ CVE

แนวทางปฏิบัติสำหรับองค์กรภาคประชา
สังคมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

Matteo Vergani, Greg Barton, Muhammad Iqbal, and Samantha Kruber

สารบัญ

คำนำ
02

การทำความเข้าใจ
ข้อมูล
16

การค้นหา
ข้อสมมติฐาน
04

กรอบการประเมิน
และคลังเครื่องมือ
เพื่อใช้ประเมินปัญหา
P/CVE ที่สำคัญ
19

การพัฒนาตรรกะ
ของโครงการ
07

อภิธานศัพท์
26

การรวบรวม
ข้อมูล
11

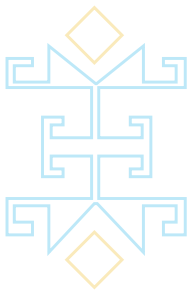
เอกสารอ้างอิง
27

คำนำ

ตลอดสี่ปีตั้งแต่การก่อตั้ง SEAN-CSO เมื่อ ค.ศ. 2016 เราได้ทำงานเพื่อหาวิธีที่ดีที่สุดในการ ประเมินโครงการ CVE ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นไปตามจุดประสงค์ที่จะเสนอคำแนะนำที่นำไปปฏิบัติได้จริงให้กับองค์กรภาคประชาสังคมเกี่ยวกับวิธีพัฒนาแนวการทำงานที่ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการประเมินโครงการ CVE

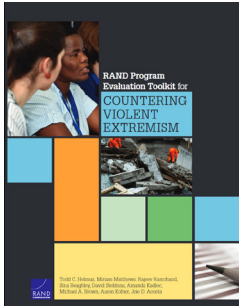
จุดมุ่งหมายของเราตรงนี้เป็นเสนอแนวทางการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อช่วยเหลือองค์กรภาคประชาสังคมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยชี้ทางให้กับการใช้งานหนังสือคู่มือและชุดเครื่องมือที่มีอยู่ในการประเมินประสิทธิภาพของโครงการ CVE

หนังสือคู่มือนี้มีจุดประสงค์เพื่อเสริมชุดเครื่องมือ CVE อื่น ๆ เมื่อเร็ว ๆ นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

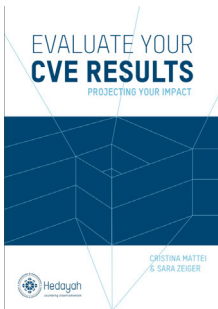
- ชุดเครื่องมือ RAND

<https://www.rand.org/pubs/tools/TL243.html>

- ชุดเครื่องมือการประเมิน Hedayah

<https://bit.ly/HedayahImpactFramework>

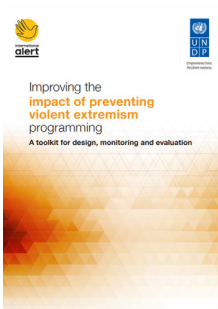
- คำแนะนำเกี่ยวกับการประเมิน USIP

<https://bit.ly/USIPMeasuringUp>

- การแจ้งเตือนระหว่างประเทศและชุดเครื่องมือ UNDP

https://bit.ly/PVE_ImprovingImpactProgrammingToolkit_2018

ในการแนะนำชุดเครื่องมือนี้เรายอมรับว่าการประเมินอาจมีค่าใช้จ่ายสูงและยากที่จะนำออกปฏิบัติใช้ โดยเฉพาะเมื่อต้องมีการรวบรวมข้อมูล ซึ่งต้องการเวลาและความชำนาญโดยที่องค์กรภาคประชาสังคมมัก รู้สึกว่าเป็นสิ่งที่พวกเขาไม่มีและบางครั้งพวกเขาต้องการ แรงจูงใจในการสรรหาและให้ค่าใช้จ่ายกับผู้เข้าร่วม โครงการด้วย เราขอแนะนำอย่างยิ่งว่าการประเมินผลกระทบจะต้องคิดเป็นมูลค่าเต็มอัตราเข้าไปใน จะเป็นการจ้าง ผู้ประเมินอิสระ หรือ ค้นหาแหล่งข้อมูลเพื่อดำเนินการประเมินภายในองค์กรก็ตาม

งบประมาณของข้อเสนอโครงการ โดยทั่วไป หมายถึง การจัดสรรร้อยละ

5 ถึง 10

โครงการเพื่อสนับสนุนการประเมินผลกระทบการจัดงบประมาณนี้จะช่วยให้องค์กรภาคประชาสังคมไม่ว่า

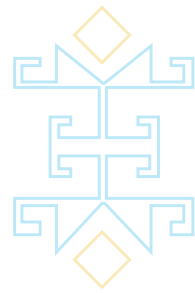
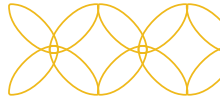
ขั้นตอนที่ 1

การค้นหา ข้อสมมติฐาน

คำถามที่สำคัญที่สุดที่ผู้ปฏิบัติงาน CVE
ได้ถามในระหว่างการฝึกอบรมการสร้าง
ขีดความสามารถในการ

เราจะรู้ได้อย่างไรว่า โครงการของเรา เราลด แนวคิดหัวรุนแรง แบบสุดขีดได้?

คำถามนี้เป็นคำถามที่ง่ายที่สุดและในเวลาเดียวกันก็ยากที่สุดที่จะให้คำตอบ · ความเป็นจริงคือ เป็นเรื่องยากมากที่จะวัดการพัฒนาแนวคิดหัวรุนแรงแบบสุดขีดได้อย่างน่าเชื่อถือ · ณ จุดใดจุดหนึ่งของเวลาและสถานที่ หรือไม่ก็เป็นไปไม่ได้เลย ทั้งนี้ เป็นเพราะความซับซ้อนและความล่าช้าที่เกี่ยวข้องและยังเป็นเพราะลักษณะที่เป็นความลับของกิจกรรมขององค์กรก่อการร้ายและหน่วยงานต่อต้านการก่อการร้าย จากการยอมรับเรื่องนี้ จึงเป็นที่ชัดเจนว่าเราจำเป็นต้องก่อตั้งวิธีทางเลือกขึ้นมาหนึ่งวิธี เพื่อทำความเข้าใจ ผลกระทบของการแทรกแซง CVE สิ่งที่เรากำลังนำเสนอที่นี่เป็นแนวการทำงานที่ชัดเจนและเรียบง่ายที่ สร้างขึ้นบนฐานการทำความเข้าใจและข้อสมมติฐานและหลักฐานที่สนับสนุนสมมติฐานนั้น เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ของโครงการและแนวคิดหัวรุนแรงแบบสุดขีด Violent extremism

คำถามนี้เป็นคำถามที่ง่ายที่สุดและในเวลาเดียวกันก็ยากที่สุดที่จะให้คำตอบ ความเป็นจริงคือ เป็นเรื่อง

1. การกำหนดสมมติฐานที่สนับสนุนโครงการ การอธิบายว่าโครงการมุ่งหมายที่จะบรรลุผลอะไรบ้าง
2. การค้นหาหลักฐานเชิงประจักษ์ที่อยู่เบื้องหลังสมมติฐาน

ตัวอย่าง

จากคำอธิบายคร่าว ๆ ที่ให้มานี้ เราระบุว่าสมมติฐานของโครงการมีอะไรบ้าง และหลักฐานที่มีอยู่เกี่ยวกับโครงการ

คำอธิบายโครงการ

โครงการนี้มุ่งหมายที่จะฝึกอบรม และสนับสนุนอดีตผู้ก่อการร้ายในอินโดนีเซียผู้ซึ่งได้รับการปล่อยตัว จากเรือนจำหลังจากที่ได้รับโทษครบกำหนดแล้ว เพื่อให้พวกเขาได้ สร้างธุรกิจขนาดเล็กและให้พวกเขาและครอบครัวกลับมาร่วมเป็นส่วน หนึ่งของชุมชนเวลาที่ออกจากเรือนจำแล้ว โครงการนี้ให้พวกเขา ได้กลับเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนอีกครั้ง โดยผ่านการสนับสนุน แบบรายบุคคลและทางสังคมกลุ่ม รวมถึง การสนับสนุนทางครอบครัว ตามความเหมาะสม

สมมติฐานเกี่ยวกับ ปัจจัยเสี่ยงของแนวคิด การปฏิรูปอย่างสิ้นเชิง (Radicalisation)

การไม่ได้กลับเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เศรษฐกิจและครอบครัว ทำให้มีแนวโน้มมากขึ้นที่ อดีตผู้ก่อการร้ายจะกลับมาทำผิดอีกเมื่อพวกเขา ออกจากเรือนจำแล้ว

ตัวอย่างหลักฐานการวิจัยที่มีอยู่

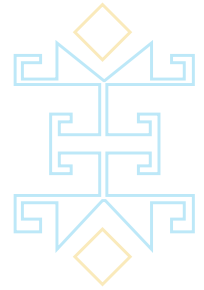
บทความที่ตีพิมพ์เมื่อ ค.ศ. 2015¹ ชี้ให้เห็นว่าทักษะทางอาชีพ ทักษะทางสังคมและทักษะในบ้าน (ซึ่งหมายถึง ความสามารถที่จะเลี้ยงดูครอบครัวได้อย่างสำเร็จ) เป็นหนึ่งในเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในการฟื้นฟูผู้ต้องขังชาวอินโดนีเซียที่ต้องขอความช่วยเหลือ ผลการค้นพบนี้ อ้างอิงมาจากการสัมภาษณ์อดีตผู้ก่อการร้ายและนักกิจกรรมทางศาสนา 43 คนทั้งในและนอกเรือนจำในอินโดนีเซีย

¹ <https://jtr.st-andrews.ac.uk/articles/10.15664/jtr.1154/>

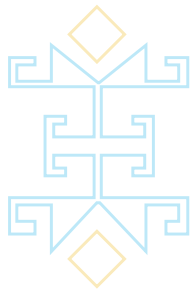

ขั้นตอนที่ 2

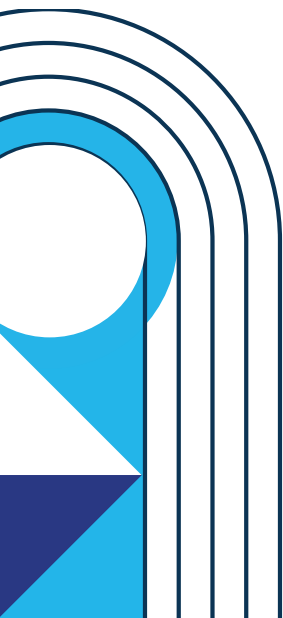
การพัฒนาตรรกะ ของโครงการ

คำแถลงที่ชัดเจนของ ตรรกะของโครงการ แสดงถึงรากฐานที่ สำคัญของการประเมิน ที่มีประสิทธิภาพ อธิบาย

โดยง่ายก็คือ ตรรกะของโครงการจะประกอบไปด้วยการเชื่อมต่อที่ชัดเจนและสมบูรณ์ของวัตถุประสงค์ โครงการว่ามี อะไรบ้างและวิธีที่จะบรรลุวัตถุประสงค์นั้น เมื่อผ่านการไตร่ตรองอย่างรอบคอบแล้ว ตรรกะของ จะทราบว่าเป็นเป้าหมายของโครงการมีอะไรบ้าง เพื่อที่จะสามารถประเมินว่า โครงการบรรลุเป้าหมายเหล่านั้นได้ หรือไม่ นี่เป็นแนวคิดที่เรียบง่าย แต่เป็นสิ่งที่ผู้ปฏิบัติ CVE หลายคนในโลกนี้มองข้ามไปอย่างน่าประหลาดใจ เป็นสัญชาตญาณที่สมเหตุสมผลแล้วว่า หากเราไม่รู้ว่าการจะไปไหน อย่างไรแน่ชัด จึงเป็นไปได้ที่จะ ประเมินว่าเราได้ไปถูกที่แล้ว หรือเราได้ใช้เส้นทางที่ดีที่สุดใน การไปถึงที่นั่น ๆ มีแนวการทำงานต่าง ๆ หลายวิธีที่จะไปถึงตรรกะของโครงการ (บางครั้งก็อธิบายได้ในภาษาของ "ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง" หรือ "การวิเคราะห์กรอบเหตุผลสัมพันธ์") นักวิชาการและผู้ปฏิบัติงานที่แตกต่างกันแนะนำ รายการปัจจัยต่าง ๆ ที่ควรนำมารวมอยู่ในคำแถลงของตรรกะของโครงการ เรา

เสนอฉบับที่เรียบง่ายของการจัดตั้งตรรกะของโครงการที่รวมเฉพาะองค์ประกอบสี่ประการที่สำคัญ คือ

1. ทรัพยากร

คุณมีสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพ พนักงาน วัสดุ เครื่องมืออุปกรณ์ หรือเงินทุนหรือไม่?

2. กิจกรรม

คุณกำลังวางแผนที่จะทำโครงการการสื่อสาร เข้ารับการศึกษาหรือการฝึกอบรม ให้คำปรึกษา หรือเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มประเภทอื่น ๆ หรือไม่?

3. ประชากรกลุ่มเป้าหมายของโครงการ

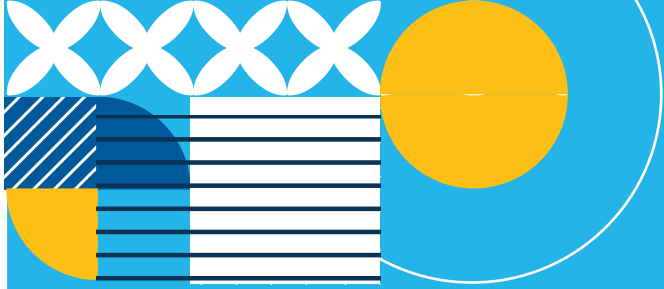
มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายไว้อย่างไรในแง่ของเพศ ชุมชน เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ศาสนา และอื่น ๆ? พวกเขาเป็นบุคคลที่มีความเสี่ยงต่อการถูกเปลี่ยนแนวคิดเป็นการปฏิรูปอย่างสิ้นเชิงไปสู่แนวคิดหัวรุนแรงแบบสุดขั้วหรือไม่ หรือเป็นชุมชนที่มีอิทธิพลต่อบุคคลที่มีความเสี่ยงต่อการถูกเปลี่ยนแนวคิดเป็นการปฏิรูปอย่างสิ้นเชิงไปสู่แนวคิดหัวรุนแรงแบบสุดขั้วหรือไม่?

4. ผลลัพธ์ของโครงการ

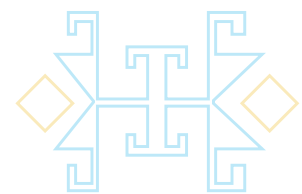
โครงการมุ่งหมายที่จะเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง? ยกตัวอย่างเช่น โครงการเสนอให้มีการลดระดับของอคติ เพิ่มระดับความรู้ ลดระดับความโกรธ เพิ่มระดับการจ้างงาน หรือเพิ่มระดับความเชื่อใจในสถาบันหรือไม่?

ขั้นตอนที่ 3

การรวบรวม ข้อมูล

เราจะรวบรวมข้อมูลเมื่อใดและที่ไหน?

การประเมินควร
พิจารณาการรวบรวม
ข้อมูลจากผู้เข้าร่วม
โครงการก่อนที่จะ
เริ่มโครงการ
โครงการและ
หลังจากที่สิ้นสุด
โครงการทุกครั้ง
เป็นไปได้อย่าง

นี่เป็นเรื่องที่สำคัญเพราะจะช่วยให้คุณสังเกตเห็นได้ว่าโครงการของคุณเป็นเหตุทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงท่ามกลางผู้เข้าร่วมโครงการหรือไม่ วิธีนี้มีข้ออ้างอิงโดยทั่วไปว่าเป็นการประเมิน ก่อน/หลัง การแทรกแซง (เมื่อการแทรกแซงของเราคือโครงการ CVE) เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ เราแนะนำให้รวบรวมข้อมูลทั้งก่อนและหลัง การแทรกแซงเสมอและจากกลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการอีกด้วย แต่ในลักษณะที่คล้ายกันในด้านองค์ประกอบของกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการ (หรือที่เรียกว่า "กลุ่มแทรกแซง") กลุ่มบุคคลที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการนี้เรียกว่า กลุ่มเปรียบเทียบ (หรือบางครั้งเรียกว่าเป็น "กลุ่มควบคุม")

แน่นอนว่า มักเป็นความท้าทายอย่างยิ่งต่อชุมชนที่มีส่วนร่วม และกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ เพื่อให้กลายเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ การรวบรวมข้อมูลอาจเป็นงานที่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายมากและใช้เวลานาน อีกทั้งยังเป็นเรื่องยาก ที่จะทำท่ามกลางกลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ เป็นที่น่าเสียดาย เพราะความยากนี้เองจึงมักทำให้ไม่มีความพยายามในการรวบรวมข้อมูลเลย ทำไมเราจึงควรพยายามสรรหากกลุ่มเปรียบเทียบท่ามกลางผู้คนที่ไม่ ยอมแม้แต่จะเข้าร่วมโครงการของเรา? คำตอบนี้ง่าย หากไม่มีกลุ่มเปรียบเทียบ เราจะไม่มีความมั่นใจอย่าง เต็มที่กับสิ่งที่การแทรกแซงของเรากำลังจะบรรลุผลอย่างแท้จริง เราจำเป็นต้องรวมกลุ่มเปรียบเทียบที่ยัง ไม่เคยหรืออย่างน้อยยังไม่ได้เข้าร่วมในโครงการ เพื่อที่จะสามารถรับรู้ด้วยความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่า การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในประชากรกลุ่มเป้าหมายจะเกิดจากโครงการหรือเพียงเพราะปัจจัยเชิงบริบทอื่น ๆ เพียงใด

การค้นหากกลุ่มเปรียบเทียบอาจเป็นเรื่องยากและอาจเป็นเรื่องที่ทำทนายทางจริยธรรม เนื่องจากคุณกำลัง ถามหาผู้เข้าร่วมจากผู้คนที่ไม่ได้รับแม้แต่ผลประโยชน์จากโครงการของคุณ ด้วยเหตุผลนี้ เราจึงขอแนะนำ ให้คุณนำเทคนิคการปฏิบัติที่สามารถช่วยคุณในการแยกแยะกลุ่มเปรียบเทียบที่เรียกว่า

การนำส่งแบบ

จัดลำดับ เทคนิคของการนำส่งแบบจัดลำดับนี้ ไม่ยุ่งยากและยังประกอบไปด้วยการแบ่งกลุ่ม

ผู้เข้าร่วมเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มแรกจะเข้าร่วมในโครงการของคุณก่อนและกลุ่มที่สองจะเข้าร่วมโครงการของคุณหลังจากที่การประเมินเสร็จสมบูรณ์แล้ว

ด้วยวิธีนี้ กลุ่มที่สองจะทำหน้าที่เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ ในระหว่างการประเมิน จะเป็นการดีที่คุณควรจะสามารถทำให้แน่ใจได้ว่า ทั้งสองกลุ่ม กลุ่ม แทรกแซงและกลุ่มควบคุม มีความคล้ายคลึงกันมากที่สุดโดยคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการตัวอย่างเช่น

<p>สัดส่วนของเพศ</p>	<p>อายุ</p>	<p>ทัศนคติต่อแนวคิดหัวรุนแรงแบบสุดขั้ว</p>
<p>อุดมการณ์</p>	<p>ความเลื่อมใส</p>	<p>รายได้</p>
<p>ภูมิหลังทางเชื้อชาติ</p>	<p>การศึกษา</p>	<p>สถานะวิชาชีพ</p>

และอื่นๆที่คล้ายคลึงกัน โปรดอย่าลืมว่า ปัจจัยเหล่านี้เป็นเพียงบางตัวอย่างเท่านั้นและอาจมีปัจจัยอื่นที่คุณต้องนำมาพิจารณาอีก ยิ่งทั้งสองกลุ่มมีความคล้ายคลึงกันมากเท่าใด การประเมินก็จะยิ่งละเอียดได้มากขึ้นเท่านั้น

แน่นอนที่การใช้กลุ่มเปรียบเทียบจะง่ายกว่าในโครงการ CVE ชั้นปฐมภูมิ และจะมีความซับซ้อนยิ่งขึ้นในโครงการขั้นทุติยภูมิและขั้นตติยภูมิ ซึ่งมีตัวอย่างเช่น การนำเสนอแบบจัดลำดับของโครงการ CVE ที่สามารถเพิ่มความเสียงมากขึ้นของการใช้ความรุนแรงและการก่อการร้าย ตัวอย่างเช่น เรามาลองจินตนาการว่าคุณต้องประเมินผลกระทบของโครงการการปลดการมีส่วนร่วมและการฟื้นฟู (Disengagement and rehabilitation program) ท่ามกลางกลุ่มอดีตผู้ก่อการร้ายกลุ่มหนึ่ง คุณคนหนึ่งอาจตัดสินใจใช้การออกแบบการนำเสนอแบบจัดลำดับ โดยนำโครงการออกใช้กับครึ่งหนึ่งของผู้เข้าร่วม และใช้อีกครึ่งที่เหลือเป็นกลุ่มควบคุมจนกระทั่งสิ้นสุดโครงการ จากนั้น เมื่อโครงการเสร็จสิ้นแล้ว การแทรกแซงสามารถถูกส่งมอบไปยังกลุ่มควบคุมได้ อย่างไรก็ตาม จะเป็นอย่างไรหากอดีตผู้ก่อการร้ายคนหนึ่งที่ได้รับการมอบหมายให้กลุ่มควบคุมกลับไปทำความผิดอีกครั้งก่อนที่โครงการปลดการมีส่วนร่วมและการฟื้นฟูจะส่งมอบให้พวกเขา? ขอยอมรับว่านี่เป็นตัวอย่างที่ค่อนข้างเรียบง่ายแต่ก็ทำให้เห็นได้ชัดว่า ในบางกรณี ความเสียงทางจริยธรรมของการไม่ส่งมอบโครงการปลดการมีส่วนร่วมและการฟื้นฟูให้กับอดีตผู้ก่อการร้าย พร้อมกับความเสียงของโอกาสที่เพิ่มมาจากการกลับไปทำความผิดอีกครั้งของพวกเขา อาจสูงกว่าประโยชน์ของการดำเนินการประเมินอย่างละเอียดเสียอีก

แบบฝึกหัด

โปรดอ่านคำอธิบายโครงการและออกแบบการประเมินขึ้นหนึ่ง

โครงการ ใช้ชีวิตด้วยกัน มุ่งหมายที่จะลดอคติต่อชนกลุ่มน้อยทางศาสนา ในหมู่บ้านมุสลิมหกแห่ง ที่ชาวตะวันออก โครงการนี้ ประกอบ ไปด้วย การประชุมประมาณ 10 ครั้งในห้องสมุดท้องถิ่นกับชาวบ้านมุสลิมที่ซึ่งผู้นำทางศาสนาคริสต์และฮินดูจะพูดคุยเกี่ยวกับประเพณีทางศาสนา กับชาวบ้าน ชาวบ้าน สิบคนจะเข้าร่วมการประชุมในแต่ละหมู่บ้าน

คุณจะรวบรวมข้อมูลที่ไหนและเมื่อใด?

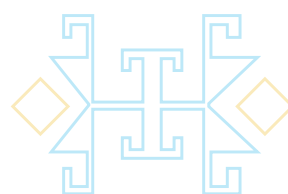
คุณจะใช้ตัวอย่างอะไรบ้างในการรวบรวมข้อมูล?

ขั้นตอนที่ 4

ทำความเข้าใจ ข้อมูล

การประเมินผลกระทบมุ่งหมายที่จะกำหนดขอบเขตซึ่งโครงการได้ประสบผลสำเร็จมาแล้วจากการเปลี่ยนแปลงตามที่ต้องการในประชากรกลุ่มเป้าหมาย กลับไปที่ตรรกะของโครงการ คุณจำเป็นต้องมีผลลัพธ์ ที่ผ่านการตั้งกรอบอย่างชัดเจนก่อนที่คุณจะตัดสินใจว่า คุณต้องการจะวัดผลลัพธ์อย่างไร ตัวอย่างเช่น หากโครงการของคุณมุ่งหมายที่จะลดระดับของอคติต่อชนกลุ่มน้อยทางศาสนา (ตัวอย่างเช่นกลุ่ม Ahmadyiah) คุณจำเป็นต้องระบุเครื่องมือที่ดีในการวัดและตรวจสอบอคติต่อกลุ่ม Ahmadyiah ในหมู่ ผู้เข้าร่วมของคุณ นี่จะเป็นผลลัพธ์จากการวัดผลของคุณ และจะบอกคุณว่าโครงการของคุณใช้การ เปลี่ยนแปลงที่คาดหวังในประชากรกลุ่ม

โดยทั่วไปแล้ว เราสามารถระบุเครื่องมือวัดผลลัพธ์ได้สองประเภท คือ เชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เครื่องมือเชิงคุณภาพมุ่งหมายที่จะทำความเข้าใจว่า เหตุใดจึงมี หรือไม่มี การเปลี่ยนแปลงและวิธีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นและรับรู้ได้โดยผู้เข้าร่วม การสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มเป็นเครื่องมือเชิงคุณภาพ ที่ใช้กันทั่วไปมากที่สุดในทางตรงข้าม เครื่องมือเชิงปริมาณมุ่งหมายที่จะวัดระดับของทัศนคติและพฤติกรรม และเพื่อกำหนดตัวเลขให้พวกเขา ซึ่งจะช่วยให้คุณสามารถวัดได้ ตัวอย่างเช่น ทัศนคติอย่างอคติในมาตรวัด จาก 1 ถึง 10 แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวัดผลที่ใช้กันทั่วไปมากที่สุดสำหรับการวัดผลแบบนี้ มาตรวัด Likert มักใช้สำหรับคำตอบ โดยทั่วไปจะมี 5 หรือ 10 คะแนนที่นำมาใช้เพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้แสดงความเห็นว่า พวกเขาเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความเฉพาะหนึ่งๆ ในระดับเท่าไร เพื่อเป็นการสรุปการเลือกที่จะใช้ การวัดผลเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพขึ้นอยู่กับคำถามที่การประเมินของคุณต้องการจะตอบ หากคุณต้องการ ทราบว่า โครงการของคุณทำการเปลี่ยนแปลงประชากรกลุ่มเป้าหมายได้มากเพียงใด คุณควรจะใช้เครื่องมือ เชิงปริมาณ หากคุณต้องการทราบว่า การประเมินของคุณส่งผลกระทบต่อ หรือไม่ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงในกลุ่มเป้าหมายของคุณอย่างไร และเพราะเหตุใด คุณควรใช้วิธีเชิงคุณภาพ

เมื่อคุณรวบรวมข้อมูลได้แล้ว คุณจำเป็นต้องวิเคราะห์ข้อมูลนั้นในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการ

สัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม วิธีง่ายที่สุดคือเริ่มต้นจากการระบุหัวข้อตามสิ่งที่คุณเข้าร่วมจะบอก หัวข้อจะเป็นประโยคหรือแนวคิดที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การวัดผลลัพธ์ที่เฉพาะเจาะจง ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณทั้งก่อนหรือหลังการแทรกแซง วิธีง่ายที่สุดคือการกำหนดระดับการวัดผลลัพธ์ของคุณก่อนและหลังการแทรกแซงและตรวจสอบว่ามีการเปลี่ยนแปลงใดๆ หรือไม่

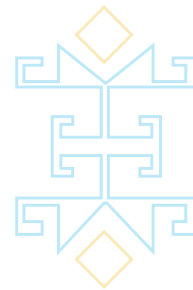

ผู้เข้าร่วมในโครงการของคุณและกลุ่มเปรียบเทียบจะต้องแยกประเมินกัน เราแนะนำว่า โดยทั่วไปแล้ว ถ้าจะให้ดีที่สุดให้ใช้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยมาวิเคราะห์ข้อมูลในกรณีส่วนใหญ่ นักวิจัยเชิงปริมาณจะสามารถ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพมักอาจใช้เวลา ดำเนินการนานกว่า การวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีผลลัพธ์ที่ไม่ชัดเจน นี่เป็นอีกสาเหตุหนึ่ง ที่ต้องมีการค้นหาวิธีการเชิงปริมาณเข้ามาประกอบด้วย

การทำงานร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยและองค์กรภาคประชาสังคมสามารถเปิดโอกาสที่ดีให้นักวิจัย ผู้ซึ่งสามารถนำความรู้ของพวกเขาไปใช้งานเพื่อแก้ปัญหาในโลกแห่งความเป็นจริงและใช้ข้อมูลใหม่ๆ เพื่อจุดประสงค์ด้านการสอนและการวิจัย หากเป็นไปได้และเป็นโอกาสให้กับองค์กรภาคประชาสังคม ซึ่งจะสามารถประเมินผลกระทบโครงการของพวกเขาได้แม่นยำยิ่งขึ้น ชุดเครื่องมือที่มีอยู่จะให้คำแนะนำ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ตัวอย่างเช่น ชุดเครื่องมือ RAND ในภาคผนวก B (<https://www.rand.org/pubs/tools/TL243.html>, p.105), หัวข้อ “Analyze Your Program’s Evaluation Data” (“วิเคราะห์ข้อมูลการประเมินในโครงการของคุณ”).

แบบฝึกหัด

โปรดพยายามวิเคราะห์การประเมินโครงการ CVE ต่อไปนี้ และบอกกับเราว่า
คุณจะตีความข้อมูลอย่างไร

โครงการ ใช้ชีวิตร่วมกัน มุ่งหมายที่จะลดอคติต่อกลุ่ม Ahmadyiah ในหมู่บ้าน
ที่อินโดนีเซีย แห่งหนึ่ง ซึ่งเคยเกิดกรณีความรุนแรงระหว่างสมาชิกของชุมชน
กลุ่ม Ahmadyiah และชาวบ้านอื่นๆ โครงการนี้ประกอบไปด้วยการประชุม 10
ครั้งที่ห้องสมุดในท้องถิ่นกับชาวบ้านที่ไม่ใช่กลุ่ม Ahmadyiah มีชาวบ้าน 50 คนที่
เข้าร่วมประชุมใน 9 ครั้งแรก แต่มีเพียง 20 คนที่เข้าร่วมในการประชุมครั้งสุดท้าย
งานประเมินครั้งนี้ ได้ทำการประเมินระดับเจตคติของอคติต่อกลุ่ม Ahmadyiah
ในมาตรวัดจาก 1 อคติน้อย ไปถึง 5 อคติมาก ก่อนและหลังโครงการ ระดับเจตคติ
ของอคติอยู่ที่ 4 ก่อนการประชุมครั้งแรกและระดับเจตคติของ อคติยังอยู่ที่ 4
หลังจากการประชุมครั้งสุดท้าย มีการดำเนินการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลหลังจาก
โครงการที่เปิดเผยว่า สมาชิกกลุ่ม Ahmadyiah ถูกชาวบ้านจู่โจมในเขตใกล้เคียง กัน
ระหว่างการประชุมครั้งที่ 9 และ 10 เหตุผลที่มีชาวบ้านเพียง 20 คน มาร่วม
ประชุมครั้งสุดท้ายเป็นเพราะพวกเขาต้องการไปเข้าร่วมชุมนุมต่อต้าน Ahmadyiah

จากข้อมูลนี้ คุณคิดว่าโครงการนี้เป็นผลหรือไม่? หากเป็นผล
/ ไม่เป็นผล เพราะเหตุใด?

กรอบการประเมินและคลัง เครื่องมือเพื่อใช้ประเมิน ปัญหา P/CVE ที่สำคัญ

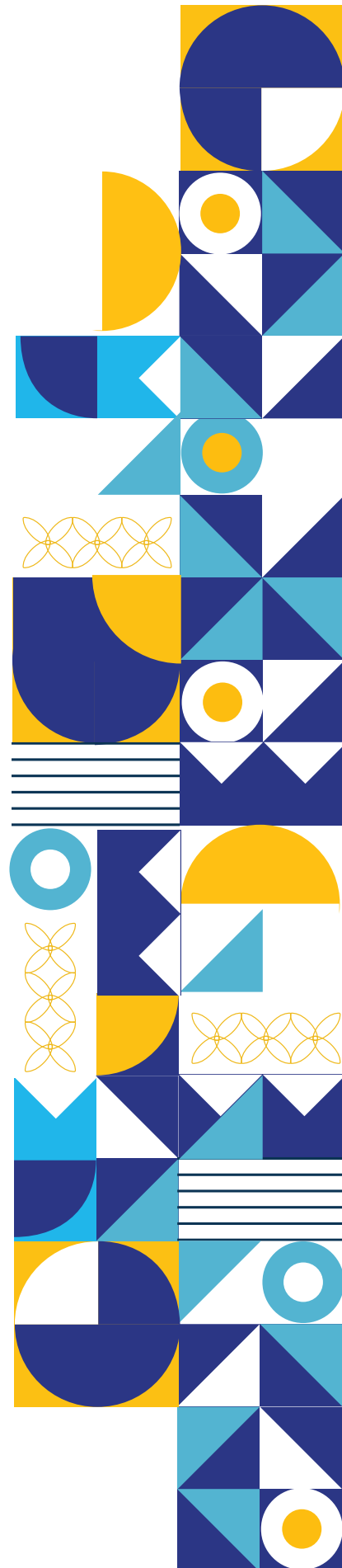
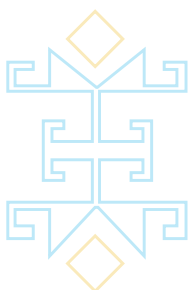

มีความเห็นพ้องกันในสาขา CVE ที่นักวิชาการและผู้ปฏิบัติงานตอบสนองต่อประโยชน์ที่สำคัญจากการ ประเมินไม่รวดเร็วเท่าที่ควร จนถึงขั้นที่พวกเขาสามารถและควรจะสามารถทำได้ นอกจากนี้ ยังมีความเห็น พ้องกันอีกเกี่ยวกับที่สาขา CVE สามารถสร้างความรู้สะสมและปรับปรุงความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นผล ในการป้องกันแนวคิดหัวรุนแรงแบบสุดขั้วได้ การสะสมหลักฐานกับสิ่งที่เป็นผลในสาขา CVE นั้น หมายความว่าผู้กำหนดนโยบายและผู้ปฏิบัติงานสามารถรับรู้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจของพวกเขาด้วยหลักฐาน ที่สอดคล้องกันและเชื่อถือได้ การขาดความสม่ำเสมอของเครื่องมือวัดในปัจจุบันที่นำมาใช้ประเมินผลกระทบ ของโครงการ CVE ทำให้เราไม่สามารถเปรียบเทียบผลลัพธ์ได้อย่างถูกต้องและทำความเข้าใจได้ว่าอะไรที่ เป็นผล ที่ไหนและเมื่อใด

ในชุดเครื่องมือนี้ เรากำลังมองหาการอ้างอิงวิชาการทางนี้ เพื่อเสนอแนวการทำงานตามหลักฐานในการ ประเมิน CVE และในการก่อตั้งชุดแหล่งความรู้เพื่อนำใช้ในการประเมินผลกระทบจากโครงการ CVE ร่วมกัน แหล่งความรู้เหล่านี้มุ่งหวังที่จะประเมินคุณลักษณะซึ่งในวรรณกรรมจะพิจารณาว่าเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อแนวคิด การปฏิรูประบบสิ้นเชิงไปจนถึงแนวคิดหัวรุนแรงแบบสุดขั้ว จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะยอมรับว่า ไม่มีปัจจัยใด ปัจจัยหนึ่งเหล่านี้ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดหัวรุนแรงแบบสุดขั้วในบริบทที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด อย่างไรก็ตาม ปัจจัยเสี่ยงดังกล่าวเป็นตัวหนุ่ของโครงการ CVE ส่วนใหญ่ในอินโดนีเซียและทั่วทั้งเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้

ตารางที่รวบรวมมาที่นี้ ไม่ได้มุ่งหวังที่จะให้เป็นตารางที่ยาวเหยียด แต่เป็นตารางที่สร้างจากกรอบทฤษฎีที่เรา คิดค้นขึ้นมาก่อนหน้านี้เมื่อเรา ทบทวนการกำหนดขอบเขตอย่างเป็นระบบของปัจจัยด้านแนวคิดการปฏิรูปอย่างสิ้นเชิง

<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/1057610X.2018.1505686?journalCode=uter20>

ในการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับมาตรวัดแต่ละประเภท ให้พิมพ์ชื่อสิ่งพิมพ์ใน Google ชื่อผู้แต่งและ ปีที่ตีพิมพ์ แล้วคุณจะพบสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้องทางออนไลน์ สิ่งพิมพ์ดังกล่าวประกอบด้วยถ้อยคำของ แบบสอบถาม เป็นภาษาอังกฤษ

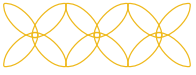
ปัจจัยความเสี่ยง	ข้อเสนอแนะเรื่องเครื่องมือวัดผล
<p>ปัจจัยหลักต้น</p> <p>การรับรู้ความไม่เท่าเทียมกัน ความอยุติธรรม การตกเป็นเหยื่อ</p>	<p>Vile World scale (มาตรวัดความรุนแรงในโลก) (Stankov, Saucier, & Knezevic, 2010)</p> <p>Major experiences of discrimination scale or the everyday scale (ประสบการณ์ที่สำคัญของมาตรวัดการเลือกปฏิบัติ หรือมาตรวัดชีวิตประจำวัน) (Williams et al., 1997)</p> <p>Trust in police scale (มาตรวัดความเชื่อมั่นในตำรวจ) (Williams et al., 2016)</p> <p>Rosenberg’s set of questions on trust in people (ชุดคำถามเรื่องความเชื่อมั่นต่อผู้คนของ Rosenberg) (Rosenberg, 1956)</p> <p>Hansard audit of political engagement (การตรวจสอบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ Handsard) (Hansard Society, 2016)</p> <p>Political efficacy (ประสิทธิภาพทางการเมือง) (Craig, Niemi, & Silver, 1990)</p> <p>Regime based trust (ความเชื่อมั่นต่อระบอบการปกครอง) (Craig, Niemi, & Silver, 1990)</p>
<p>ปัจจัยทางอุดมการณ์</p> <p>โทษะที่มีต่อ อุดมการณ์ทาง ศาสนาตะวันตก เป็นต้น</p>	<p>West: Sins of the Western nations (ตะวันตก บาปของชาติตะวันตก) (Stankov, Higgins, Saucier, & Knezevic, 2010)</p> <p>Extremism and violent extremism (แนวคิดแบบสุดขั้ว และแนวคิดหัวรุนแรงแบบสุดขั้ว) (Iqbal et al., 2016)</p>

ปัจจัยความเสี่ยง	ข้อเสนอแนะเรื่องเครื่องมือวัดผล
	<p>Divine Power (พลังแห่งความศักดิ์สิทธิ์) (Stankov, Saucier, & Knezevic, 2010)</p> <p>Anti-Semitic conspiracy theories (ทฤษฎีสมคบคิดต่อต้านกลุ่มเซมิติก) (Swami, 2012)</p> <p>Sympathy for violent radicalisation and terrorism (SyfoR) scale (มาตรวัดความเห็นอกเห็นใจต่อแนวความคิดการปฏิรูปอย่างสิ้นเชิงและการก่อการร้าย - SyfoR) (Bhui et al., 2014)</p> <p>Extremist statements (ถ้อยแถลงของผู้นิยมแนวความคิดแบบสุดขั้ว) (Vergani et al., 2019)</p> <p>Grievance, activism, and radicalism scale (มาตรวัดความคับข้องใจ แนวคิดที่ดำเนินการเพื่อให้บรรลุผลทางการเมืองและแนวคิดหัวรุนแรง) (McCauley, 2007)</p> <p>Religious orientation (รสนิยมทางศาสนา) (Ghorbani, Watson, Zarehi, & Shamohammadi 2010)</p> <p>Religiosity (ความเลื่อมใสในลัทธิหรือศาสนา) (Purnomo and Suryadi 2017)</p>
<p>อารมณ์ต่าง ๆ</p> <p>โทสะ อารมณ์ เชิงลบอื่น ๆ</p>	<p>Positive and negative affect schedule (PANAS) (ตารางผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบ) (Watson et al., 1988)</p> <p>Harrington's frustration discomfort scale (มาตรวัดความอึดอัดต่อความคับข้องใจของ Harrington) (2005)</p> <p>Measures of anger, aggression, and violence (มาตรวัดความโกรธ ความก้าวร้าวและความรุนแรง) (Ronan et al., 2013)</p> <p>Emotional stability scale (มาตรวัดความมั่นคงทางอารมณ์) (Chaturvedi and Chander, 2010; Williams et al., 2016)</p>

ปัจจัยความเสี่ยง	ข้อเสนอแนะเรื่องเครื่องมือวัดผล
<p>ความหมายในชีวิต</p>	<p>Meaninglessness (การไร้ซึ่งความหมาย) (Neal & Groat, 1974)</p> <p>The Meaning in Life Questionnaire (แบบสอบถามเรื่องความหมายในชีวิต) (Steger, Frazier, Oishi and Kaler, 2006)</p>
<p>ลักษณะทางบุคลิกภาพและปัจจัยทางจิตวิทยาอื่น ๆ</p>	<p>Revised religious fundamentalism scale (มาตรวัดแนวความคิดการปฏิรูปแบบ สิ้นเชิงทางศาสนาฉบับแก้ไขใหม่) (Altemeyer and Hunsberger, 2004)</p> <p>Moral disengagement (การแยกตัวออกจากศีลธรรม) (Pelton, Ground, Forehand and Brody 2004)</p> <p>Critical openness (การเปิดกว้างที่สำคัญ) (Sosu 2013)</p> <p>Reflective scepticism (ความสงสัยที่สะท้อนเห็น) (Sosu, 2013)</p> <p>Integrative complexity (ความซับซ้อนเชิงบูรณาการ) (e.g. Savage et al., 2014; Liht and Savage, 2013)</p> <p>Measures of attachment (การวัดค่าความผูกพัน) (Stein, 2017)</p> <p>Self-efficacy scale (มาตรวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง) (Sherer, Maddux, et al, 1982)</p> <p>Powerlessness (ความไร้ซึ่งพลัง) (Neal and Groat, 1974)</p> <p>Outgroup hostility (ความเป็นศัตรูนอกกลุ่ม) (Amjad and Wood 2004)</p> <p>Sense of control (ความรู้สึกแห่งการควบคุม) (Lachman and Weaver, 1998)</p> <p>Death Anxiety (ความวิตกกังวลเกี่ยวกับความตาย) (Lester & Abdel-Khalek 2003)</p> <p>Social Dominance Orientation (การปรับแนวความคิดการปกครองทางสังคม) (Pratto et al, 2013)</p>

ปัจจัยความเสี่ยง	ข้อเสนอแนะเรื่องเครื่องมือวัดผล
<p>ปัจจัยทางสังคม</p> <p>การแปลกแยก การแยกตัวทางสังคม และการขาด ความรู้สึกของ การเป็นเจ้าของ</p>	<p>Jessor and Jessor social alienation scale (มาตรวัดการแปลกแยกทางสังคมโดย Jessor และ Jessor) (Jessor and Jessor, 1977)</p> <p>Social isolation measures (มาตรวัดการแยกตัวทางสังคม) (e.g. Zavaleta et al., 2017)</p> <p>UCLA Loneliness Scale (มาตรวัดความเหงาโดย UCLA) (Russell, Peplau & Cutrona, 1980)</p> <p>Loneliness (ความเหงา) (Hays and Di Matteo, 1987)</p> <p>Social isolation (การแยกตัวทางสังคม) (Dean, 1961)</p> <p>Identity fusion (การหลอมละลายของเอกลักษณ์) (Whitehouse, 2014)</p> <p>Sense of belonging (ความรู้สึกของการเป็นเจ้าของ) (Hagerty and Patusky, 1995)</p>
<p>การยืดหยุ่นเพื่อต่อต้านแนวคิดหัวรุนแรงแบบสุดขั้ว</p>	<p>Brief resilience coping scale (มาตรวัดการรับมือกับความเครียดโดยสังเขป) (e.g. Sinclair and Wallston, 2004)</p> <p>The BRAVE-14 Standardised Measure for Youth Resilience to Violent Extremism (การวัดที่เป็นมาตรฐาน BRAVE-14 สำหรับการยืดหยุ่นของเยาวชนเพื่อต่อต้านแนวคิดหัวรุนแรงแบบสุดขั้ว รวมถึงการวัด) (including measures of connectedness – Grossman et al., 2014)</p>
<p>ทัศนคติต่อความรุนแรงและอาชญากรรม</p>	<p>Indicators of criminal behaviour (ตัวบ่งชี้พฤติกรรมอาชญากรรม) (Davies et al., 2017)</p> <p>Proviolence (การสนับสนุนความรุนแรง) (Stankov, Saucier, & Knezevic, 2010)</p>

อภิธานศัพท์

CVE

ย่อมาจาก countering violent extremism
การต่อต้านแนวคิดหัวรุนแรงแบบสุดขั้ว

โครงการ CVE

ชุดมาตรการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องซึ่งมุ่งหมายที่จะต่อต้านแนวคิดหัวรุนแรงแบบสุดขั้ว
ในกลุ่มหรือบริบทที่กำหนดเฉพาะ

การแทรกแซง

ศัพท์ทั่วไปที่ใช้เพื่อกำหนดการกระทำหรือกระบวนการแทรกแซงเพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
ในบริบทที่กำหนดเฉพาะ

การวัดผล

เครื่องมือต่างๆที่ใช้เพื่อประเมินผลกระทบของการแทรกแซงซึ่งมุ่งหมายที่จะเปลี่ยนแปลงหรือปรับเปลี่ยนทัศนคติหรือพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับ CVE

การแทรกแซง CVE ขั้นปฐมภูมิ

การแทรกแซงขั้นปฐมภูมิเป็นการแทรกแซงที่นำออกใช้กับประชากรทั่วไป ในกรณีที่ไม่มีหลักฐานที่เฉพาะเจาะจงของการแสดงถึงแนวคิดด้านการปฏิรูปอย่างสิ้นเชิงและแนวคิดของผู้นิยมแนวคิดหัวรุนแรง แบบสุดขั้ว ตัวอย่างเช่น การแทรกแซงขั้นปฐมภูมิอาจกำหนดเป้าหมายไปที่เด็ก ๆ

ตรรกะของโครงการ

มีการเชื่อมต่อที่ชัดเจนและสมบูรณ์ของวัตถุประสงค์โครงการว่ามีอะไรบ้างและวิธีที่จะบรรลุวัตถุประสงค์นั้น

การแทรกแซง CVE ขั้นทุติยภูมิ

การแทรกแซงขั้นทุติยภูมิเป็นการแทรกแซงที่นำออกใช้กับบุคคลหรือ กลุ่มคนที่มีความเสี่ยงซึ่งสอดคล้องกับหลักฐานที่ว่ากำลังอยู่ใต้ความเสี่ยงต่อแนวคิดด้านการปฏิรูปอย่างสิ้นเชิงและแนวคิดของผู้นิยมแนวคิดความรุนแรงแบบสุดขั้ว แต่ก่อนจะเกิดแนวคิดการปฏิรูปอย่างสิ้นเชิง เต็มรูปแบบไปเป็นแนวคิดหัวรุนแรงแบบสุดขั้วหรือการก่อการร้ายที่เป็นผลให้เกิดพฤติกรรม ความรุนแรงและ พฤติกรรมอาชญากรรม ตัวอย่างเช่น การแทรกแซงขั้นทุติยภูมิ อาจกำหนดเป้าหมายไปที่คนหนุ่มสาวซึ่งเป็น

การแทรกแซง CVE ขั้นตติยภูมิ

การแทรกแซงขั้นตติยภูมิเป็นการแทรกแซงที่นำออกใช้หลังจากที่บุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่ได้มีส่วนร่วมในการกระทำตามแนวคิดหัวรุนแรงสุดขั้วหรือการก่อการร้ายแล้ว ตัวอย่างเช่น การแทรกแซงขั้นตติยภูมิอาจกำหนดเป้าหมายไปที่อดีตผู้ก่อการร้ายในเรือนจำ หรือหลังจากปลดปล่อย ออกมาจากเรือนจำแล้ว

เอกสารอ้างอิง

Aldrich, Daniel. 2014. First Steps Towards Hearts and Minds? USAID's Countering Violent Extremism Policies in Africa. *Terrorism and Political Violence*, 26 (3), 523-546

Amjad, N. and Wood, Alex (2009) Identifying and changing the normative beliefs about aggression which lead young Muslim adults to join extremist anti-Semitic groups in Pakistan, *Aggressive Behavior*, 35(6), 514-519

Bartlett, Jamie, Miller, Carl. 2012. Preventing Violent Extremism. Measurement paradoxes and pitfalls. *Canadian Diversity*, 9 (4), 23-25

Baruch, Ben, Ling, Tom, Warnes, Rich, Hofman, Joanna (2018). Evaluation in an emerging field: Developing a measurement framework for the field of counter-violent-extremism. *Evaluation*, 24 (4), 475-495

Bhui, K., Warfa, N., Jones, E. (2014). "Is Violent Radicalisation Associated with Poverty, Migration, Poor Self-Reported Health and Common Mental Disorders?" *PLoS ONE* 9(3), e90918.

Bryman, Allan. *Social Research Methods*. Oxford University Press: Oxford.

Chowdhury Fink, Naureen. 2014. Something Old, Something New: The Emergence and Evolution of CVE Effort. *USIP Insights*, 1 (Spring 2014), 5-11

Craig, S.C., Niemi, R.G., Silver, G. (1990). "Political Efficacy and Trust: a Report on the NES Pilot Study Items." *Political Behaviour* 12(3), 289-314.

English, Richard. 2016. The future study of terrorism. *European Journal of International Security* 1 (2), 135-149

Feddes, Allard R., Mann Liesbeth, Doosje, Bertjan. 2015. Increasing self-esteem and empathy to prevent violent radicalization: a longitudinal quantitative evaluation of a resilience training focused on adolescents with a dual identity. *Journal of Applied Social Psychology*, 45(7) 400-411

Ghorbani, N., Watson, P.J., Zarehi, J., & Shamohammadi, K. (2010). "Muslim extrinsic cultural religious orientation and identity: Relationships with social and personal adjustment in Iran." *Journal of Beliefs and Values* 31(1), 15-28.

Hansard Society (2016). Hansard Audit of Political Engagement 13. The 2016 Report. London.
https://assets.ctfassets.net/rdwvqctnt75b/xF59eZvStaGcWEEYA4WSw/9e16001a70914677ab20dba72ae9dc00/Audit_of_Political_Engagement_13__2016_.pdf

Harris-Hogan, Shandon, Barrelle, Kate, Zammit, Andrew. 2016. What is countering violent extremism? Exploring CVE policy and practice in Australia. Behavioral Sciences of Terrorism and Political Aggression, 8:1, 6-24,

Helmus, Todd, D., Matthews, Miriam, Ramchand, Rajeev, Beaghley, Sina, Stebbins, David, Kadlec, Amanda, Brown, Michael A., Kofner, Aaron, Acosta, Joie, D. (2017) RAND Program Evaluation Toolkit for Countering Violent Extremism. RAND Corporation: Santa Monica (CA).

Holdaway, Lucy, Simpson, Ruth (2018) Improving the impact of preventing violent extremism programming. A toolkit for design, monitoring and evaluation. International Alert and UNDP: Oslo.

Holmer, G., Bauman, Peter, Aryaeinejad, Kateira (2018) Measuring Up. Evaluating the Impact of P/CVE Programs. USIP: Washington DC.

Horgan, John, Braddock, Kurt. 2010. Rehabilitating the Terrorists?: Challenges in Assessing the Effectiveness of De-radicalization Programs, 22(2), 267-291

Iqbal, M., O'Brien, K., Bliuc, A., & Vergani, M. (2016). "Death Reminders Increase Agreement with Extremist Views but Not Violent Extremist Action in Indonesian Muslims," Journal of Cross-Cultural Psychology 47(6), 891-897.

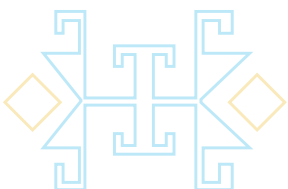
Keenan, Michale. 2015. Australia's anti-extremism programs are world's best practice. The Australian. Available at
<http://www.theaustralian.com.au/opinion/australias-antiextremism-programs-are-worlds-best-practice/news-story/0b9ec2093ea99bf0c7ad5b3ad62a3f1f> (Accessed on 7/4/2017)

Kundnani, Arun (2012) Radicalisation: the journey of a concept, Race & Class, 54 (2), 3-25

Liht, Jose and Savage, Sara (2013) Preventing Violent Extremism through Value Complexity: Being Muslim Being British, Journal of Strategic Security, 6(4), 44-66

Mansouri, F., Vergani, M. (2018) Intercultural Contact, Knowledge of Islam, and Prejudice against Muslims in Australia, «International Journal of Intercultural Relations»

Mattei, Cristina and Zeiger, Sara (2018) Evaluate your CVE Results. Projecting Your Impact. Hedayah: Abu Dhabi.

- McDonald, Kevin, Grossman, Michele, Johns, Amelia. 2012. More than a game evaluation report. Centre for Cultural Diversity and Wellbeing, Victoria University. Available at: <https://www.vu.edu.au/sites/default/files/faehd/pdfs/More%20Than%20a%20Game%20Evaluation.pdf> (Accessed on 7/4/2017)
- McCauley, C. & Moskaleiko, S. (2009). "Measuring Political Mobilization: The Distinction Between Activism and Radicalism." *Terrorism and Political Violence* 21(2) pp. 239-260.
- Nasser-Eddine, Minerva, Garnham, Bridget, Agostino, Katerina, Caluya, Gilbert. 2011. Countering Violent Extremism (CVE) Literature Review. Australian Government. Department of Defence. Counter Terrorism and Security Technology Centre DSTO. Available at: dspace.dsto.defence.gov.au/dspace/handle/1947/10150 (Accessed on 7/4/2017)
- Paluck, Elizabeth L. 2010. Is It Better Not to Talk? Group Polarization, Extended Contact, and Perspective Taking in Eastern Democratic Republic of Congo, *Personality and Social Psychology Bulletin*, 36 (9), 1170-1185
- Podsakoff, Philips M, MacKenzie Scott B., Podsakoff Nathan P. (2012) Sources of Method Bias in Social Science Research and Recommendations on How to Control It, *Annual review of Psychology*, 63, 539-569
- Romaniuk Peter, Chowdhury Fink Naureen. 2012. From Input to Impact. Evaluating Terrorism Prevention Programs. Center on Global Counterterrorism Cooperation, Canada. Available at: http://globalcenter.org/wp-content/uploads/2012/10/CGCC_EvaluatingTerrorismPrevention.pdf (Accessed on 7/4/2017)
- Rosenberg M (1956) Misanthropy and political ideology. *American Sociological Review* 21: 690-5
- Schuurman Bart, Bakker, Edwin. 2016. Reintegrating jihadist extremists: evaluating a Dutch initiative, 2013-2014. *Behavioral Sciences of Terrorism and Political Aggression*, 8:1, 66-85
- Sosu, Edward (2013) The development and psychometric validation of a Critical Thinking Disposition Scale, *Thinking Skills and Creativity*, 9, 107-119
- Sosu, Edward (2013) The development and psychometric validation of a Critical Thinking Disposition Scale, *Thinking Skills and Creativity*, 9, 107-119
- Sinclair, V. G., & Wallston, K. a. (2004). The Development and Psychometric Evaluation of the Brief Resilient Coping Scale. *Assessment*, 11(1), 94-101
- Stankov, L., Higgins, D., Saucier, G., & Knežević, G. (2010). "Contemporary Militant Extremism: A Linguistic Approach to Scale Development." *Psychological Assessment* 22(2): 246-58.

Stankov, L., Saucier, G., & Knežević, G. (2010). Militant Extremism Mind-Set: Proviolence, Vile World, and Divine Power. *Psychological Assessment*, 22(1), 70-86.

Swami, V. (2012). "Social psychological origins of conspiracy theories: the case of the Jewish conspiracy theory in Malaysia," *Frontiers in Psychology* 3, 280.

Swinburn, Boyd, Bell, Colin, King, Lesley, Magarey, Anthea, O'Brien, Kerry, Waters, Elizabeth. 2007. Obesity prevention programs demand high-quality evaluations. *Australian and New Zealand Journal of Public Health*, 31 (4), 305-307

Van Hemert, Dianne, van den Berg, Helma, van Vilet, Tony, Roelofs, Maaïke, Hius, Mirjam, Marret, Jean-Luc, Gallucci, Marcello, Feddes, Allardl. 2014. Synthesis report on the state-of-the-art in evaluating the effectiveness of counter-violent extremism interventions, *Impact Europe*.

Van Prooijen, Jan-Willem, Krouvel, Andre P., Pollet, Thomas V. (2015) Political Extremism Predicts Belief in Conspiracy Theories, *Social Psychological and Personality Science*, 6 (5), 570-578

Vergani, M. (2017) The alarming truth about Countering Violent Extremism programs: We don't know what works, *The Interpreter – The Lowy Institute*
<https://www.lowyinstitute.org/the-interpreter/alarming-truth-about-countering-violent-extremism-programs-we-don-t-know-what-works>

Vergani, M., Iqbal, M., Ilbahar, E., Barton, G. (2018) The 3 Ps of radicalisation: push, pull and personal. A systematic scoping review of the scientific evidence about radicalisation into violent extremism, «*Studies in Conflict & Terrorism*»

Vergani, M., O'Brien, K., Lentini, P., Barton, G. (2019). "Does the awareness of mortality shape people's openness to violence and conflict? An examination of terror management theory", *Political Psychology* 40, pp. 111-124.

Vidino, Lorenzo, Hughes, Seamus. 2015. Countering Violent Extremism in America. Centre for Cyber & Homeland Security. The George Washington University. Available at: <https://cchs.gwu.edu/sites/cchs.gwu.edu/files/downloads/CVE%20in%20America%20.pdf> (Accessed on 7/4/2017)

Williams, Michael J., Horgan John, Evans, William P. 2016. Evaluation of a Multi-Faceted, U.S. Community-Based, Muslim-Led CVE Program. U.S. Department of Justice. Available at <https://www.ncjrs.gov/App/Publications/abstract.aspx?ID=272096> (Accessed on 7/4/2017)

Williams, D.R., Yu, Y., Jackson, J.S., and Anderson, N.B. "Racial Differences in Physical and Mental Health: Socioeconomic Status, Stress, and Discrimination." *Journal of Health Psychology*. 1997; 2(3):335-351

matteo.vergani@deakin.edu.au

